

نسخه اصل: کتابخانه واتیکان-رم ۹۱۲؛ خط: نسخ معرب، بی‌کاف،
تا: قرن ۱۲؛ ۱۲گ (۵۶-۶۷) [عکسی ف: ۲-۴۶۵]

- سه رساله عرفانی < ریاض العاشقین
- سه رساله عرفانی < ریاض العارفين
- سه رساله عرفانی < حقایق
- سه رساله عرفانی < عرفان
- سه رساله عرفانی < وصول
- سه رساله عرفانی < تنبیهات
- سه رساله عرفانی < مراتب فناء و وصول الی الله (رساله در بیان)
- سه رساله عرفانی < روح محمدی (ص)

سه رساله عرفانی = گفتار کاشغری / عرفان و تصوف / فارسی
r.-ye 'erfānī = goftār-e kāšqarī

کاشغری، سعدالدین، - ۸۶۲ قمری
kāšqarī, sa'd-od-dīn (- 1458)

سعدالدین کاشغری از مشایخ صوفان نقش‌بندی خراسان و هرات است و استاد جامی (- ۸۹۸ق) و شاگرد خواجه نظام‌الدین خاموش و جلال‌الدین ابویزید می‌باشد (نقحات الانس جامی؛ خزینة الاصفیاء ۵۷۳/۱؛ ریحانة الادب ۱۹۴/۲). گفتاری که در زیر آمده به کاشغری منسوب شده است بر خلاف گفتارهای نقش‌بندیان غربی (ترکیه) کمتر محتوی عقاید حروفیان می‌باشد گویا حروفیان در عقاید نقش‌بندیان غربی بیشتر نفوذ کرده‌اند تا نقش‌بندیان شرقی

آغاز: من انفاص قدسیه مولانا سعدالدین کاشغری قدس سره: بدانکه مبنای طریقه مشغولی این عزیزان آنست که می‌گویند هوش دردم و خلوت در انجمن.

انجام: متوجه مراقب این معنی می‌باشد مانند کسی که چشم بر چیزی گذاشته است و می‌بیند و از دیدن به تعقل نمی‌پردازد والله اعلم بالصواب

[فهرستواره متروی ۷: ۲۳۹ (توحید) و ۶۴۰ (طریقه خواجهگان نقش‌بند)؛ مشترک پاکستان، ج ۴، ص ۱۶۸۸]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۸۹۴۴/۱۵

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ و نستعلیق، بی‌کاف، تا: با تاریخ ۱۰۷۷ق؛ کاغذ: فرنگی نخودی، جلد: میشن مشکی، ۲ص (۳۶۴-۳۶۵)، مختلف السطر (۱۲×۱۰/۵)، اندازه: ۲۸/۶×۱۵/۷سم [ف: ۲۹/۱-۴۱۸]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۳۸۹۸/۱

آغاز: برابر

خط: نسخ، کاف: محمود بن محمد طیب، تا: ۱۲۵۵ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج مشکی، ۵۹ص (۱-۵۹)، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۰×۱۲سم [ف: ۱۰-۱۹۲۱]

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کاف: محمد قاسم بن محمد سعید، تا: سه‌شنبه ۱۶ ذی‌قعدة ۱۲۴۳ق؛ مصحح، با خط خوردگی و اضافات در حاشیه ظاهراً برخی به خط مؤلف؛ تملکی در خوانسار به سال ۱۳۱۳ با مهر «الوائق بالله الصمد محمد باقر بن محمد» (بیضی)؛ مهر: کتابخانه مجددالدین نصیری؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۹۸گ، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۴/۵×۱۰/۵سم [محدث ارموی مخ: ۱-۳۳۴]

● الرساله العراقیة / نامه‌نگاری / عربی

ar-r.-ul 'irāqīya

بیتوشی کردی، عبدالله بن محمد، ۱۱۶۱ - ۱۲۲۱ قمری
beytūšī kordī, 'abd-ol-lāh ebn-e mohammad (1748 - 1806)

تاریخ تألیف: ۱۲۱۷ق

نامه‌ای است از احساء به بغداد از عبدالله بن محمد کردی بیتوشی، به عبیدالله افندی بن صبغة افندی، در شکایت و گله از روزگار به نظم و نثر.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۲۲۰۱/۳

آغاز: انی احق الی العراق ولم اکن xx لامن رصافیه و لامن کرخه؛ انجام: و لیعذر من ابتلاه ادم الله تعالی لنا مکارمه التی غمت و لم اسئل زیادتها فقد تمت
خط: نستعلیق، بی‌کاف، بی‌تاء؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج قهوه‌ای، ۳گ (۱۵۹-۱۶۱پ)، اندازه: ۲۹×۱۹سم [ف: ۱۱-۲۱۶]

● رساله العرب / متفرقه / عربی

r.-ul 'arab

سموقی، علی بن احمد، ق ۵ قمری
sammūqī, 'alī ebn-e ahmad (- 11c)

تاریخ تألیف: رجب ۴۲۲ق

دعوت‌نامه‌ای است دینی خطاب به امیران و رؤسای عرب در شامین (یثرب و دمشق)، سعید مصر، حجاز، یمن، جزیره، عراقین و بعضی از افراد و عشایر که نام آنها را در مقدمه آورده است از جمله: حسان بن مفرج، زماخ، جابر، رافع بن ابی‌اللیل، جامع بن زائده، دفاع بن نیهان، عمیره بن جابر، شیب بن وثاب، اولاد مسیب یعنی قرواش و رافع، امیر آل ثمال، و عشایر اینها. در این رساله به ذم دیگر فرق پرداخته، و بشارت به قائم دروز می‌دهد.

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۷۸۲/۴

آغاز: توکلت علی المولی‌الاله الحاکم المتزه عن العدم ... من العبد الطائع الخاضع الذیر و مملوک الامام القائم علی الامم بالحدود و التکیر

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

01 Kasım 2019

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد شانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276254

جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۱/۲۰۱۲